

Et in Cenaculo
venerabilis homo et
duicem comam nuncupare. **N**on
quod enim suam cenam nuncupat
admodum ducendu. Et illi quicce
fuerit alius aut chiesa est.
Nonquid domoq nō habet ad
modum ducendu et libendu. **C**
erchia de cetero et cō
fidens eos qui nō habent
Ordi dicas nobis. **I**anuas
in hoc nō laude. **S**ed qm ac
cepit a domino. qd et tradidit nob̄
qm dñs ihesu m̄ nocte fuit
hac. accepit panes et gressus
ages fregit et dñs. **H**oc eum
pus m̄ qd p̄sonob̄ tñt.
hoc facit imē cōmunitate
nē. **T**um s̄ et calix nob̄
conatur ducere. **I**n calix no
nū tēm̄ cūm̄ cūm̄ fuit.

Propterea
cōceptu
a. **R**ō
qua
cōfessu
n p̄mane
p̄m̄ cāpā
P
Dicitur
ak̄ fili
teria ne
m̄ nob̄
dom. Qd
nē **C** p̄
multa cōp.
nē m̄ do
alīmōtē
domu d̄
rām̄ d̄
R
nō d̄

MISSILIA

Nunquam perfidiæ quæ pòst ulla arguet ætas.

In amorem & honorem Nuptiarum.

Reverendi & doctissimi Viri, Dn.

M. HENRICI AMELUNGII GE- rani, Ecclesiæ patriæ Diaconi, S P O N S I;

Nec-non

Pudicissimæ lectissimæque Virginis;

R O S I N Æ,

Reverendi & clarissimi Viri, Dn. FRIDERICI GLA-
SERI, Illustri, inclito ac generosissimo Domino, Dn. HENRICO RV-
THENO IVNIORI Dn. à Plawen / Dn. in Greiz/
Cranichfeldi / Gera / Schlaiz & Löbenstein / u.
à concionibus & consiliis Ecclesiasticis,
Filia; S P O N S A E.

GERÆ celebratarum IX. Julii, Anno
hoc disticho compræhenso.

282
ECCe GLaserI gnata, CrVgrI neptIsqVe, proneptIs
RosInI, ConIVX, LVXqVe AMeLVngII erIt.

Excusæ Jenæ in Librario Tobiae Steinmanni.

¶ ¶ ¶ ¶ ¶

I.

Um mihi præriperet spes vitam
Uxor is amata,

Externatus ego mœstus & æger eram :
Uxor at Anna viri præclaris gnata R O S I N I ,

Pro me læta D E O , debita vota dabat .

Aegraque mox animi simul & jam corporis ægra
Sponte , ait , en morior , sit modò salvus herus .

Bis tribus ipse pater melius quam mater alumnis
Prospicit , & matrem fors dabit , ipse D E U S .

Sic ait , & in oratione pro conjugi læta pacisci ,
Vivere cum Christo discipit ipsa suo .

Ast ego Cygneis canentia tempora plumis
Dicebam , mox te sub cava busta sequar .

Quid factum ? moriens vixi , vivo , videoque
Auxiliante D E O non mihi visa prius .

Neptin quippe dari thalamoque thoroque Amelungi ,
Quid tibi pro tali , mi D E U S , ipse feram ?

Innumeras grates , Sponsis sed vota , celebres .
Fecere ex animis quæ pietate viri .

Esaias Krüger , Pastor & Superintendens
Geranus , Sponsa avus .

II.

Ad Sponsum , generum & Sponsam , Filiam .

Mementote Creatoris vestri in diebus iuuentutis ve-
stre , antequam veniat tempus afflictionis vestre , & appro-
pinquent anni de quibus dicatis : Non mihi placent , &c .

Sponse

ꝝꝝꝝꝝꝝꝝꝝꝝꝝꝝ

Sponse A M E L V N G E , gener non à me longe , celebres
Mox inter patriæ viri numerande viros ,
Ex horto patro mea dum rosa prima R O S I N A
Ingreditur thalamum , Sponsa adamata , tuum .
Hac pater ex animo passis ad sidera palmis
Pro vobis facio vota precesq; D E O :
Sancte Deus sancti sancis qui fædera lecti ,
Huius coniugii sit tibi cura precor ,
Ne sit iuge iugum , nec lectus luctus , opem fer ,
Ne fiant tæda tædia fœda novæ .
O qui legitimi es sator author & auctor amoris ,
Pectora Sponorum flamine iunge tuo ,
Et procul omne fuga dirum , procul omne tremendum ,
Intrent da castum C H R I S T O operante torum .
Ne desint ipsis mediocria commoda vitæ ,
Non pax , non socii pignora caratori .
Annus eat , quo nomen avi sacer ipse reportem ,
Et celebrem ob natas annua festa rosas .
Insuper autumnus lata quot ab arbore fructus
Et quot fœcundo semine fundet opes ,
Effice larga domum decent tot commoda , eorum
Prospera sint thalami vincula , faustus amor .
Nubila si tamen obducant quandoq; penates ,
Sifata interdum sint mala mixta bonis ,
Ilos sustent a fragiles illosq; gubernat ,
Et mala permuta fata subinde bonis .
Fac illos mortis memores bene vivere , ut ipsis
Felix obtingat , post pia fata , quies .
Ad quam transtulerint ipsos , si vota paterna ,
Quid , quod eis optem , restat eritq; super ?

A 2

Hæc

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

Hæc tibi Sponse gener, nec non tibi Filia Sponsa
Commoda per CHRISTVM cor patris optat. AMEN.
Ille DEVS socii statuit qui fœdera lecti,
Vt voti victor fiat, ut ergo dabit.

Fridericus Glaser in arce Gerana Concionator, ex
intimis pectoris sui penetralibus hæc
vota fundebat.

III.

Innupto liceat num, quæritur, esse ministro,
Qui populum Christi dogmata sacra docet?
Affirmat præfus Romanus, bestia læva,
Immò hoc conjugium damnat inane caput.
Ast Paulus cuius melior sententia menti,
Hoc negat, uxorem ducere ritè jubens.
Ambos sana loqui, certè fas credere non est,
Falsa ille, hic Christo judice vera docet.
Tutius ergo legis sancti vestigia Pauli,
Uxorem ducens, Sponse novelle, piam,
Quām si curares placita impia sedis iniquæ,
Quæ socium diris devovet usque torum.
Non sunt hi digni nebulones conjugè castâ,
Qui degunt vitam cum meretrice malam.
Gratulor ergo tibi, doctissime Sponse, pudica
De Sponfa, thalamum quæ venit ante tuum.
Casco casca datur, tu virgine dignus haberis
Conspicuâ, vitâ, moribus, ingenio.
Sponsa R O S I N A tua est dilecta propago R O S I N I,
Qui bene Teutonicus notus in orbe fuit.

Sit

¶ S I T R O L A G R A T A

Sit rola grata tibi, rola sit fragrantis odoris,
Mulceat & cerebrum vi subolente tuum.

A M L U N G U S sociam hanc sibi iungit foedere lecti,
Ad thalamum Musæ concipitote preces.

Vivite concordes, longævam ducite vitam,
Castus amor validè pectus utrumque liget.

Fœcundet lectum numeroſa prole I E H O V A,
Impleat & multâ prosperitate domum.

Nicolaus Heider Salburgensis, Ecclesia Geranae
Archidiaconus.

IV.

O Ramaritali dum subdis prompta capistro
HEINRICE Aonilaus AMELVNGE chori.

Dumq; ROSINA thori in sociam ſpondenis eidem

QuæGLASERE patre eſt te FRIDERICE ſata.

Vrget amicitia & fædus quo iungimur arcto

Affines, mens ut vota ſecunda ferat,

Sponſe maritales igitur tibi grator honores,

Quod datur in thalamum ſponsa ROSINA tuum.

Sponsa ROSINA rosas ſuperans quas carpimus aſtu,

Quæ tibi ferventi dulce refrigerium.

Quæ pübens medias inter mollicula ſpinas

Tacta, tuum grata cufpide pectus agit.

Grator & ex animo tibi ſponsa ROSINA iugale

Fædus quod tecum nunc AMELVNGVS init

Ingenio præstans, claria præclarus in arte,

Tectis ut illius Leucoris alma fuit.

Sidere felici ſacra templi limina adite,

Proſperiore gradu cetera provenient.

Nil vobis noceat veteris vis sæva Draconis,

Felici cedant tristia queq; thoro.

Coniugii vobis præstò sit fautor & author,

Arbitrio cuius statq; caditq; thorus.

Rebus in adversis hic sit Cynosura phaselis,

Coniugibus Dominus novit adesse piis.

Tempora qui prudens immiscet tristia latetis,

Vinum in fontanas vertere pergit aquas.

Eximiis fluat ut largissima copia donis,

Nec citò dispereant parta labore bono.

Ut Maurusiaci felicia germina Citri

Crescunt, ac ramis pinguis Oliva suis.

Sic ROSA pulchra ROSAS ferat: undiq; prole beata

Quæ matrem referat moribus, arte patrem.

Namq; secundus erit thalamus fœcundus, ut inquit

Psalmes: si metuas iussa verenda DEI.

Circundet vestrum dulcis concordia lectum,

Ac placida placidus pacis alumnus amor.

Cedat Eris; cedat; sicula ferventior Aethna

Duret amor, turbet nulla querela thorum.

Annos Mathusalæ felices vivite, ut annis

Abrumpat saturis licia Parca colo.

Hoc precor ex animo, ne proflus atque essem

Affinis: votis annue Christe meis.

M. Henricus Volumhusius Pastor Langenb.

V.

Ergonè post varia in variis incommoda curis,

Post mala tot rigidis asperiora rubis?

Post Atlantæos exantlatosque labores,

Post varias fortis folidulasque vices?

Frater

Frater amate mihi, non tantum sanguine frater,

Sed quoque divino munere juncte mihi,
Ergo post varias vitæque viæque procellas,

Postque tot exosæ tædia longa moræ?

Et post tot punctus spinarum iactusque molestos,

Nunc tandem carpis sorte favente rosas?

Nonnè ego sic animo duxi, dixique futurum,

Cum flueret toties talis ab ore sonus?

Fide, vide, specta, expecta, spera, atque memento,

Sperantis nescit dememinisse D E U S.

Difseritur, non auffertur, quod destinat ille,

Consilium humanum vertere Fata nequit:

Nescis, Te circum florentia commoda nasci,

Nescis in mediis Te residere rosis.

Spera igitur, spes est non omnis adempta salutis,

Restat, ad alta ubi cum data lata via est,

Non semper piceis obductus nubibus æther,

Nec semper nimbis obruit astra nigris.

Tandem respiciet Rhamnusia lætior, atque

Præ reliquis carpes lætior indè rosas:

Dixi, ceu dixi, sic verba secuta fides est,

Salvus es, in portu salva carina natat.

Omnia salva; satis rota Te male fida rotavit,

Nunc tua felici fortis it axe rotâ.

Nunc per puniceum lætus spaciare Rosetum,

Nunc carpis mixtis lilia mixta rosis,

Nunc Charites lepidæ applaudunt tibi, grexq; leporum,

Applaudit blando numine blanda Venus.

Te circumfiliunt chorus & jocus omnis amorum,

Totaque purpureis Flora decora rosis.

Nam

Nam postquam novus ingrederis lacra templa sacerdos
Pandere cœlestes gutture justus opes,
Nectare pascis oves divino, rore rigasque
Plantas, quas Christi fertilis hortus habet,
Insuper ecce tuo roseo ore virago & imago
Adjicitur lateri, pulchra, Rosina, Rosa,
Pulchrior ore Rosâ, ROSA pulchra Rosina, proneptis
ROSSINI roseo non Rosa inepta thoro.
Hæc Rosa jam blandis amplexibus hæret & auget
Deliciasque tibi, deliciasque sibi,
Dat tibi dat roseo nunc ore & odore calores,
Dat Rosa nunc roseis basia mille genis.
Dat super hæc aliquid, quod amans dare suevit amanti,
Unde tuum sentit suave malagma jecur,
Addit & exosis emplastra rosacea curis
Dat florem, rorem, floridulamque Rosam:
Euge Rosam lepidam: lepidam euge Rosam, atq; Rosi.
Quam Zephyri advexit blandior aura tibi. (nam!
Mens adeò est hominum fati sortisque futurae
Nescia, ob exiguae irrequieta moras:
Utere sorte, Rosam præstante colore rubentem
Nunc cape, rorantem rore & odore Rosam,
Innumeris vexate malis male saucie spinis
Carpe rosam, florem carpe subinde rosæ,
Nec modò carpe, novos tibi sed quoque consere flores,
Ut tibi parturiat mille Rosina rosas,
Carpe rosam, modicè tamen: Et cave, decidat illa,
Hac æstate nimis ceu rosa mota cadit.

Florete

15
Florete aeternum, Rosa ceu viget, unus & idem
Sic quoque sit vobis, non sine honore, vigor.

M. Nicolaus Amelungius Pastor Thannensis.

VI.

Prospera lux oritur, bene qua iunguntur in unum
Constanti nexu corpora bina thorum.

Nam moderante DEO thalami secreta subire

AMLVNGVS Mystes clarus ab arte cupit.

Auspiciis parili ratione ROSINA benignis

AMLVNGI in thalamos Sponsa venire parat.

Sunt animi egregiis ornati dotibus ambo,

Ipsorumq; faces carmina lata decent.

Sponsus enim teneris artes sectatus ab annis,

Pertulit in studiis omne laboris onus.

Ardua Parnassi conscendit culmina montis,

Castalii & fontis largius hausit aquas:

Hinc ipsi ingentes condendo in carmine vires,

Ante alios merito docta Thalia dedit.

Inde Magisterii titulum modò nactus honestum,

E studiis iamiam præmia magna capit.

Ad patriam à studiis ascitus ritè docendam,

Cum laude officio fungitur ille suo.

Concessas merito miratur Patria dotes,

Dum pandit verbi dogmata pura sacri.

Ipsius in vita virtutum exempla reluent,

Dum vigili studio, quod docet, ipse facit.

Quis satis at Sponsa referet praeconia laudum?

Quas modo cum paucis obtinet illa pares.

Omnia nomen habet: Nam Sponsa ROSINA vocatur,

Quod vere vires obtinet illa RO SAE.

B

Felix

¶ ¶ ¶ ¶ ¶

Felix virgo viro , virtali virgine felix,
Ille tibi cælo , contigit illa tibi.
Gratulor ex animo donum tibi Sponse verende
Castalii numeri flos , mihi grande decus.
Carmina docta decent vos & praeconia laudum,
Nasonis qui tu carmine dignus eras.
Officio fungit ali fert prompta voluntas,
Ut meus hisce notis Sponse probetur amor.
Outinam concessa mihi foret ipsa facultas!
Quâ meriti possem facta referre tui.
Sed quidego? quid ago? quid conor stridulus anser
Carmine latice prodere signa mea?
Namq; tuis minor est meritis atq; arida vena:
Officio saltem prompta placere suo.
Ocia nec solitis concessa laboribus ulla
Nam mea Musa , sibi quod cupit , alter habet.
Quod licet , ergo iuvat solis incumbere votis:
Sunt , scio , ter summo vota probata DEO.

Aspirent vestris felicia sidera cœptis ,
Succedant tædis prospera fata novis.
Ipse suo vobis præstò sit munere Christus ,
Atq; in vina graves Gnosia vertat aquas.
Vivite concordes , res est concordia rerum
Optima , concordes diligit ipse D E V S .
Dum licet atq; sinit miræ flos ille iuventæ ,
Carpite iucundo gaudia leta thoro.
Ludite , nec pudeat lusus iterasse iugales :
Sic ludet tenero parva ROSINA sinu.

Vivite

¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶

Vivite felices, Pylios durate per annos,
Quotquot erunt vita, sint sine nube, dies.

M. Johannes Tiller Variscus.

VII.

ROSA calore solum veluti ROSA solis adornat:
Sic, Sponsum Sponsæ nomine ROSA ROSA.
Floribus ut ROSA ROSA vigoris odore decori est:
Sic thalamo prolis nomine ROSA ROSA.
Obene! habes talem roseo ROSAM amore ligatam;
Hanc decerpe loci pro ratione ROSAM.
Sat monuisse, ROSÆ nunc gratulor unicè amorem,
Connubioque precor tot bona, Nupte, tibi,
Quot Veneris gene ROSA ROSA ROSA RO.
Floridulas carpsit vere vigente ROSAS. (SINA;
Quot Socer, & Soceri Socer, & Socer hujus, in orbe
Exhibuere sacro mystica verba gregi.

Wolfgangus Eckhart P. S. Cantor.

VIII.

Sponso Affini suo dilecto.

Gratus in hoc æstu cælo qui proruit IMBER,
Gratus & est vini dulcis, in ore SAPOR,
Grataq; virginibus TVB A iam taratantara clangens
Lux Iuli Sponso nonaq; grata uenit.
Gratus Coniugibus S O P O R est per languida membra
Grata uiget verno tempore pulchra ROSA.
Gratior at tibi Sponse Soror sit Sponsa ROSINA
IMBRE, SAPORE, TVBA, LVCE, SOPORE, ROSA.
Fridericus Glaser Junior Crannichfeld. Sponsæ
Germanus, Scholæ Cizensis alumnus.

IX.

F Ave sancta TRIAS, triune Iova;
Fave mater amoris Aphrodite
Favorabilis Aphrodisiis, &
Da fausto alite farreationem,
Da fausto alite conjugationem
Dexteram Veneris Thalassioni.

Namque Mystra novellus ipius ipse
Pastorale modo affectus album
Maritale aveo referri in album
Sternens futile caribatus album
Quod sacrum voluit suis cucullis
Velatis Monachis, meri cululis
Mystris Pontificis Romanus ille
Pontifex, stygium barathrum, amurcae
Atra fex, Phlegetontis catastis
Dignus sannio, lerna, styx malorum.

A ME LONGUS eris Papa hoc statuto:
I, mandaque jube tori cucullos
Tuos vincula posthabere casti;
Rode dente Theonino, caputque
Conquassa, fure, Bosphorumque cœlo.
Mox confunde, DEO move duellum
Minas, en, facio tuas vel assis
Sum CHRISTO sacer, haud Papæ Sacerdos.

Sponsus properanter F.

F I N I S.

aut omisla uocem magna ex-
piravit p̄i nr̄. Et uide ob-
p̄i scilicet ēmōna afflue-
densi. Unde an̄cē dicitur
exadūso stabat. quā sit dāns
expirassit. Unde huius loca
dī filius erat. Nam huius loca
heres desiderat affuerat. ne
q̄b erat m̄t illa nō posset
et merita. Unde dicitur. Et
posseb̄ manū. taliter.
Et cū cēt m̄t
cū. ermis
m̄t. q̄b cūt o
utluna. eo? A
sero tēt b̄m. cum ualere
erit q̄d ē s̄nt. sed ualere
posse. utluna. uocare ualere
destituta. q̄d ip̄e s̄nt. q̄d ualere
deponit. Et. Et amittere ualere
ut ad ipsam. et ualere